

[Ingerlise Koefoed]

der meget sjældent har nogen praksis i deres studietid, og det i et fag, hvor praksis og teori hører meget nøje sammen. De studerende og de uddannede arkitekter har allerede i flere år og især i den senere tid ført en meget dygtig kampagne for at fortælle befolkningen, at godt byggeri kræver dygtige, veludannede arkitekter, og vi er naturligvis enige.

Der er påtrængende opgaver med sanering, med byfornyelse og med nyt socialt boligbyggeri, og det er helt nødvendigt at sikre sig mod f.eks. de skader, der er sket i de senere år i betonbyggeriet, både på grund af byggeskader og på grund af dårligt miljø.

Der var penge på finansloven til en begyndende praktikuddannelse for arkitektstuderende i 1984, men dem har kulturministeren overført til statsbiblioteket, som jo også trænger til penge, men ikke skulle have haft dem fra arkitekterne. Det vil sige, at der må penge i år til en forbedring af arkitektuddannelsen.

I den senere tid har der udspundet sig en ganske hed debat om børns forbrug af video, og selv om alle langt fra er enige om, hvad man skal gøre ved det, tror jeg, at vi alle sammen er enige om, at det i hvert fald er vigtigt at give børnene muligheder for at se andre film og videogrammer end de kommercielle spekulationsprogrammer. Men hvad hjælper den enighed, når regeringen og kulturministeren nu vil gøre et vigtigt tilbud om gode film, især gode film for børn, dyrere? Der skal betales det dobbelte for at leje film fra statens filmcentral, og rent bortset fra, at dette ikke er meddelt kommunerne i så god tid, at de kunne medtage det i deres budgetter, vil prisstigningen betyde, at især børneinstitutioner og børnebiblioteker må blive meget tilbageholdende med at leje film. Jeg begriber ikke, at folketingets flertal på den måde vil fratage mange børn en første vigtig oplevelse af, hvad en god film er for noget. Ved at stemme for vores ændringsforslag nr. 446 kan man altså forhindre dette.

I øvrigt vil jeg godt sige, at når jeg har trukket ændringsforslag nr. 432 om udvidede midler til støtte til lokalradioer tilbage, betyder det ikke, at jeg har opgivet at få det ekstra tilskud til lokalradioerne. Forslaget, som er fremsat i folketinget af socialdemokratiet og SF, forhandles for øjeblikket i kulturudvalget, og jeg har det bedste håb om, at det vil blive gennemført i næste samling, men jeg

vil ikke foregribe begivenhedernes gang; derfor har jeg trukket ændringsforslaget.

Jens Otto Madsen (VS):

Et tidligere, højt respekteret medlem, hr. Wilhelm, har sagt, at folketinget ikke er folkets ting; det afspejler nok politisk, men ikke socialt og erhvervsmæssigt befolkningen. Det synes jeg denne debat klart viser. Der går mange medlemmer rundt her, som ikke har føling med hverdagsvilkårene for den brede befolkning.

Når hr. Arne Bjerregaard kan begive sig ind i nogle filosofiske overvejelser over, hvem der er den svage gruppe, skal det måske tjene som røgsløv over, at hans parti sammen med regeringen har været med til at bombe de svageste grupper i knæ. Hvem kan være i tvivl om, at de langtidsledige er en svag gruppe, når vi ved, at den hovedsagelig består af kvinder, hvoraf mange er ufaglærte og en hel masse er enlige forsørgere? Det er entydigt dokumenteret gennem forskellige undersøgelser, bl.a. fra socialforskningsinstituttet, at netop de enlige forsørgere er meget dårligt stillet. De er ramt af et samspil, af en ond cirkel. Ud over ikke at have arbejde og ud over at have en lav indkomst er det også dem, der har dårlige boligforhold, et svagt helbred og en kort uddannelse, og det er også dem – og det er måske det værste – der har for få politiske ressourcer til at bryde ud af den onde cirkel.

Hr. Poulsaard siger, at der er 22–23 pct. af de arbejdsløse, der reelt ikke er arbejdsløse. Dermed siger han til SF'erne meget problematiske undersøgelser, som halvdelen af instituttets medarbejdere har undsagt. Man har jo netop spurgt de arbejdsløse, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, om de har lyst til at arbejde. Det svarer til, at man spurgte os, der er i arbejde, om vi har lyst til at gå på arbejde hver dag, og hvis vi sagde nej, arbejder vi altså ikke. Det er selvfølgelig fuldstændig skørt at tage denne problematiske undersøgelse som udgangspunkt for en vurdering af de arbejdsløses arbejdsvillighed.

Hr. Poulsaard er med til at bære ved til den hetz, der stadig væk er mod de arbejdsløse i dette samfund, og til den manglende respekt for de arbejdsløse og deres situation.

Så vil jeg vende mig til hr. Jes Lundes indlæg.